

fald forelagt Udenrigsudvalget, og den blev også drøftet i et egentligt samråd med udenrigsministeren, inden det endelige punktum blev sat. Det har vi heller ikke oplevet denne gang.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er vist ikke så meget, der på dette sene tidspunkt af dagen kan føjes til i den debat, der har været. Mange ting har været vendt og drejet, men der er ærligt talt ikke kommet meget nyt på bordet. Derfor vil jeg kun tage fat i nogle ganske enkelte ting.

Først og fremmest hæftede jeg mig ved, at hr. Jeppe Kofod og også hr. Morten Helveg Petersen brugte de udtryk, at statsministeren skulle have *erkendt* dette eller hint, og at statsministeren har *indrømmet* dette eller hint. Jeg vil gerne afvise over for både hr. Jeppe Kofod og hr. Morten Helveg Petersen, at jeg har erkendt noget som helst, eller at jeg har indrømmet noget som helst.

Det, regeringen har præsenteret i dag, det, jeg har sagt i min redegørelse i dag, det, jeg har svarer ved tidligere lejligheder, er lagt fuldstændig åbent frem af regeringen selv i offentlige publikationer, hvor enhver kan læse tallene. Så der er ikke noget med, at der er nogle, der ved at stille spørgsmål her i Folketinget har tvunget mig til at erkende noget eller indrømme noget som helst; det hele er lagt frem af regeringen selv.

Jeg vil bare sige det for en ordens skyld, for nu er det ikke første gang, jeg har hørt det, men man kunne godt få det indtryk, at hr. Jeppe Kofod, hr. Morten Helveg Petersen og andre tror, at de ved at sige det tit nok kan fremstille det, som om det ved deres ihærdige indsats lykkes at få regeringen til at lægge nogle tal på bordet, der ikke har været lagt på bordet før.

Kl. 21.35

Det hele er lagt frem af regeringen fuldstændig åbent, og det er et led i en fuldstændig åben strategi, hvor regeringens mål er fuldstændig klare. Det er ganske enkelt bevidst blokering for at forstå, der gør, at det er så vanskeligt at debattere på det samme grundlag i den her sag. Lad mig derfor gentage tallene, som regeringen åbent har lagt frem fra starten af.

Når vi tager aktiviteten under Øststøtten, den samlede aktivitet, så vil den i 2002 og 2003 i hvert af årene ligge på 1,9 mia. kr. Det er udbetalingerne. Det er det, der betyder noget, det er aktiviteten under Øststøtten. Og den er større, end aktiviteten var i 2001, hvor den var på godt 1,7 mia. Det er behårde kendsgerninger.

Derfor kan jeg også fuldstændig affeje hr. Jeppe Kofods påstand om, at jeg skulle have et troværdighedsproblem i forhold til, hvad jeg har udtalt. Det holder fuldstændig, alt hvad jeg sagt, at niveauet for aktiviteten under Øststøtten er højere i 2002 og 2003, end det var i 2001. Men samtidig har regeringen da sagt meget åbent, at når det gælder tilsagn om nye bevillinger, så er der sket en reduktion. Det er jo ikke noget, regeringen har holdt hemmeligt.

Det er meget bemærkelsesværdigt at mærke den vrede, som oppositionen lægger for dagen, når den skal beskrive det her. Det bliver hele tiden fremstillet, som om regeringen har forsøgt at skjule det. Regeringen har ikke noget ønske om at skjule det. Regeringen har lagt det meget åbent frem, fordi det er regeringens politik, at når det gælder nye tilsagn, så er der sket en reduktion.

Bevillinger til nye Øststøtteprojekter vil i 2002 være på ca. 665 mio. og i 2003 på ca. 665 mio., og det er en reduktion i forhold til niveauet i 2001, som var på 1.400 mio. Jamen det er da ikke skjult for nogen. Det er oven i købet hensigten, og regeringen har lagt det åbent frem. Og det er derfor, jeg slet ikke kan forstå debatten, for regeringen forsøger ikke at skjule det. Der er nemlig en mening med det. Meningen er jo, at når de pågældende ansøgerlande bliver medlemmer af EU, så overgår støtten fra at være bilateral støtte til at være støtte gennem EU.

Skal man endelig sige, at der har været noget bemærkelsesværdigt i denne her debat, så er det jo, at hr. Jeppe Kofod på trods af mange og gentagne spørgsmål ikke ville svare Folketinget på, om det virkelig er Socialdemokratiets politik, at Danmark skal yde bilateral støtte til medlemmer af EU.

Det vil i sandhed være interessant, hvis det er Socialdemokratiets politik, at Danmark skal yde bilateral støtte til medlemmer af EU. For selv om man kunne mene, at det så er spøgefult at stille det op på følgende måde, så må man sige, at den fulde konsekvens af det synspunkt jo er, at man så seriøst overveje, jamen hvad så med Portugal, hvad så med Grækenland? Det vil enhver trække på smilebåndet af, for enhver kan jo indse, at det ikke er rimeligt.

Men det er jo det, der sker, når et ansøgerland bliver medlemsland, så flytter støtten fra at være bilateral til at blive EU-bistand. Det er endda sådan, at den støtte, der så gives til ansøgerlandene, der så bliver medlemmer, jo er mange, mange, mange gange større end den bilaterale bi-